

PODKOVANJE ISLANDSKIH KONJ

Dobro obut... (foto Agata Maček)

Pri islandskih konjih ostajajo principi podkovanja isti, kot pri vseh ostalih pasmah, saj je anatomija kopita in noge pri vseh enaka. Vsaka menjava kota kopita mora biti postopna, da se izognemo šepavosti povzročeni s prehitro spremembo kota nosilne površine in s tem prehitre spremembe v obremenitvi kit. Če vzamemo za primer konja, ki ima "prste obrnjene navzven", lahko vidimo, da je znatno večja teža na notranji steni kopita, kot pa na zunanji. Tega ne smemo spremeniti naenkrat v preveliki meri in s tem povečati napetosti v kitah. Če pogledamo konja od spredaj, bi idealna linija nog tekla vzporedno skozi sredino obeh nog navzdol, skozi kopita v tla. Veliko konj odstopa od te idealne linije. Konjeva stoja mora biti pred kovanjem skrbno ogledana in ocenjena. Na ta način bodo napetosti v nogi in stres pri konju karseda zmanjšani, ko boste konja ponovno obremenili s treningom. Vsak konj ima svojo osebnost, zato moramo z njim tudi tako ravnati. Preveriti je treba najprej njegove hode in ob tem prenašanje teže med nogami. Ko menjamo kot kopit in težo podkev, se mora spremeniti tudi jahalna tehnika.

Konju, ki kaže preveč enostranski hod in se nagiba k pasu, lahko pomagamo pri ravnotežju s tem, da kujemo na sprednje noge težje podkve in lažje na zadnje noge. Teža, dodana na prednje noge, deluje tako, da le-te malo zakasni pri dvigu in s tem izboljšajo udarce in ritem hoda. Ko je konj podkovan na tak način, se bolj okrepijo gibi prednjih nog, kar pa mora biti izravnano z bolj intenzivnim priganjanjem na zadnjem delu konja, to pomeni, da mora jahač prisiliti konja, da intenzivneje premika zadnji nogi. Veliko peterohodnih konj je podkvano tako, da imajo na prednjih nogah 10mm podkve, na zadnjih pa 8 ali celo 6 mm, da je razlika čim večja. Prednja kopita so lahko daljša (daljši prsti) zaradi teže same, vendar je treba paziti, da so prsti še vedno v ravnini s peto in proporcionalni glede na izgled samega kopita. S puščanjem daljših prstov podaljšamo tudi zamah prednjih nog. Če so prsti predolgi in peta preveč porezana, so kite veliko bolj obremenjene. Kot od kopita do bičlja mora biti vedno v isti liniji in ne sme biti lomljen. Kopita morajo biti v dobrem stanju, ker se pri takem načinu kovanja lahko lomijo in bolj obrabljajo zaradi večjih obremenitev.

Večja teža na prednjih nogah povzroči tudi višjo akcijo. Tak način kovanja se uporablja tudi pri konjih, ki so v treningu pol ure dnevno na dobri podlagi. Tudi način, v katerem je konj jahan, znatno vpliva na čistost njegovih hodov, na impulzivnost, visoko akcijo in dober ritem. Impulzivnost zadnjih nog mora biti kontrolirana z jahalčevimi rokami (zbiranje-krajšanje konja). Konji, jahani v tem načinu, imajo veliko volje in moči.

Četverohodni konji so manj občutljivi na menjavo teže podkev in imajo navadno na vseh nogah enako težo, ko je tolt pri njih enkrat dobro formiran. Podkve so večinoma 8 milimetrske. Konju, ki kaže odpor do tolt ali je "težak" na prednjih nogah, pomagamo včasih s tem, da kujemo na prednje noge lažje podkve in težje na zadnje, čeprav teža na zadnjih nogah vpliva manj kot teža na prednjih pri peterohodnih konjih. Če bodo "prsti" na prednjih kopitih krajši, bo tudi pripomoglo k temu, da bo konj lažje toltal. Kljub vsemu so nekateri četverohodni konji kovani spredaj težje zaradi višje akcije nog, morajo pa biti jahani precej bolj energično, da obdržijo čist tolt, ker jih dodatna teža sili kar naprej proti kasu.

Opisana načina kovanja peterohodnih in štirihodnih konj sicer nista običajna pri tistih, ki jahajo bolj za rekreacijo in prosti čas, pa tudi kovača je velikokrat težko "premakniti" in vplivati na njegove dolgoletne izkušnje pri kovanju visokih konj.

Še en način je, s katerim lahko spreminjamo težo na kopitih, ki pa ne spada h kovanju. To je natikanje različno težkih gumijastih zvoncev na prednje noge. Katera je prava teža, je odvisno od posameznega konja in kakovosti njegovih hodov. Primerni so vsi zvonce, od tistih lažjih zaščitnih, pa do težjih iz usnja ali v kombinaciji usnje - plastika. Pri četverohodnih konjih, ki so še posebno nagnjeni h kasu, natikamo okrog zadnjih nog pri treningu tudi železno verižico, oblečeno v plastično cev. Seveda je dobro vprašati za nasvet nekoga, ki se na to stvar malo bolje pozna, preden svojemu konju nataknete utež.